Din Broders Blod.

Fra Tysk ved

Pastor N. P. Madsen.

(Fortsat.)

Han hørte sin Hustrus Svar:

„Nej, lille Nasaret, ikke dø — du skal derhen, hvor de Kristne ere — derhen, hvor din Søster Mariam er."

Men Mustafa sad fremdeles tavs, uden at røre sig.

Den lille Dreng kom ind for at sige Farvel. Stille listede han sig hen til Officeren og saa paa ham med sine milde Barneøjne, og Mustafa vendte sig bort. — Saaledes, netop saaledes havde Aswadzadur set paa ham — da han stod derude i Baaden.

„Jeg vilde have været din Fader," svarede han mørkt, „men du har ikke villet. Nu er der ingen Plads mere for dig i dette Hus. Derfor gaa — utaknemlige Barn — gaa og — Allah gøre din Dag lykkelig."

„O, Hairik — min Fader!" hulkede Drengen, idet han klamrede sig om hans Knæ, „jeg vil ikke glemme — jeg vil sige det til Jesus — at du har reddet mig — at du har været god imod mig — —"

Mustafa vinkede med Haanden, at han skulde tie. — Han kunde ikke udholde at høre mere. Han havde hørt nok, som — han ikke kunde glemme — — — —.

Mustafa sad alene ved sin Pibe.

Da lød der pludselig et Skrig, og han lyttede. — Var det ikke et Barns Angstskrig? Og var Røsten ham ikke bekendt?

Han lagde hurtig sin Pibe, greb sit Sværd og styrtede ud paa Gaden. — Men der var intet usædvanligt at se. Folk spaserede frem og tilbage, og Gadesælgerne udraabte deres Varer som sædvanlig. —

Pludselig for han sammen, som var han bleven stukket af en Slange. — Lidt borte kom Abdulla hen imod ham. Denne hilste med Orientalernes Høflighed, men i hans Blik laa noget, som bragte Mustafas Foragt til at flamme op til vildt Had.

Abdulla stod stille, idet han maalte sin Fjende med et triumferende Blik og sagde:

„Søger du din Hustru, Mustafa Pascha? Jeg saa hende lige nu. — Et Barn ligger dræbt derhenne i Nærheden af Citadellet, og den ædle Uchda synes at være i stor Smerte for Barnets Skyld — en Forbryders Barn for Resten."

„Et Barn dræbt!" skreg Mustafa, „Hund, som du er — det er dig, der har gjort det. Allah fordærve dig som en giftig Orm — du Barnemorder, du fejge Usling!"

Han styrtede af Sted.

En frygtelig Angst havde grebet ham.

Der — ved Enden af en snæver Gade, saa han en stor Hob Mennesker samlede. En Flok leende Soldater stødte forskrækket til hinanden, da de saa deres Befalingsmand komme farende i stor Ophidselse.

„Hvor er Barnet?" raabte han til dem.

„Det ligger der, Mustafa Pascha," svarede en af Soldaterne, idet han hilste stramt, — „det er kun en lille Giaur, Aswadzadurs Søn."

Ja, der laa han, og ved Siden af ham — tæt tilsløret — knælede Uchda, idet hun, overvældet af Smerte, betragtede den blødende, hjælpeløse lille Skikkelse.

„Er han død?"

Mustafa bøjede sig helt ned til Barnet. — Der gik en Trækning henover dets Ansigt, og det trak Vejret tungt.

„Han smiler," hviskede Uchda — „se, Mustafa, et underligt Smil."

Drengen bevægede sine Læber, og de to Ægtefolk lyttede i aandeløs Spænding.

„Jesus — Jesus," hviskede Nasaret — „jeg ser dig — hvor du er skøn — jeg kommer — — —"

Han løftede Hovedet lidt i Vejret, og hans bristende Øjne saa op paa Mustafa — saa faldt han tilbage med et saligt Smil.

Den lille Nasaret var fri som hans Fader.

Taarerne løb i Strømme ned over Mustafas Kinder.

„Nu er han hjemme hos sin Jesus," sagde Uchda, idet hun rejste sig og greb sin Mands Arm.

Officeren vaagnede som af en Bedøvelse.

„Ti, ulykkelige Kvinde," hviskede han, „du ved ikke, hvad du siger — kom med — i en Fart — hører du."

Han greb hende med et jernhaardt Tag i Armen og trak hende med sig.

Da de var komne ind i en ensom Gade, hviskede han i en streng Tone:

„Uchda — vi maa ikke mere tænke paa, hvad vi have set og hørt i Dag — hører du — lad aldrig mere Navnet Jesus komme over vore Læber — thi du skal vide — at mange af dem, der bekende dette Navn, ville snart være der, hvor Nasaret er."

Hun for sammen — hun vilde sige noget, men han afbrød:

„Nej — stille blot — spørg ikke. Allah alene ved, hvad der vil komme."

VII.

Nemsar Muradian vandrede af Sted med sin lille Skare — fremad, bestandig fremad gik det. Foran dem laa Taurus med sine snedækte Tinder og lokkede og vinkede. — Der — hinsides disse Tinder — mon det var derfra, Hjælpen skulde komme?

„Se, Drenge — deroppe er køligt, der kan I stikke eders Fødder ned i den kolde, vaade Sne. Saa gaa Smerterne bort, og Saarene læges."

Det var Hagob, der saaledes maatte trøste sine klagende Brødre.

Saa bed det atter: af Sted — fremad.

Muldyret var bleven træt af den besværlige Tur. Det kunde ikke længere bære Børnene tilligemed den øvrige Last. Ja, tilsidst maatte Hagob endog tage en Del af Byrden paa sig. Nu og da styrtede det udmattede Dyr, hvor forsigtigt det end søgte at liste sig frem mellem de glatte Stene.

Ogsaa Børnene vare udmattede.

Lille Aram erklærede hvert Øjeblik, at han ikke kunde mere, men vilde hjem. — Og Nemsar maatte se fortvivlet paa sin lille Dreng. — Et Hjem, hvor fandt hun et Hjem til ham og de andre?

Horseb, den ældste af Drengene, stampede i Jorden og skændte paa Hagob.

„Hvorfor skulde vi bort? Der var saa morsomt i Konstantinopel. Det er din Skyld, Hagob."

Sarkis og Krikor bleve Dag for Dag mere stille. Nemsar saa paa dem med et sørgmodigt Blik — og Hagob forstod godt, hvad hun tænkte.

Bedros var ikke mere med. Han var ogsaa bleven saa stille og havde tilsidst ikke villet spise og drikke mere. I det sidste Herberge maatte de lægge ham i en Krog under et Gedeskind. Der døde det udmattede Barn.

Udenfor paa en lille Høj havde de begravet ham og vare saa dragne videre. — —

Der kom Timer, da Fortvivlelsen greb Hagobs Hjerte og knugede det, saa han stønnede.

„Mairik, vi kunne ikke mere — Vejen er for tung. Og hør, hvor Ulvene tude, og se, Ørnene kredse deroppe. De ved Besked — de vente paa os."

Saa kunde han kaste sig ned paa Jorden og bedække Ansigtet med sine Hænder, idet han raabte:

„Nej, Kristus, du er ingen stærk Gud og ingen god Gud, du gør intet for dit Folk!"

Siden Bedros' Død havde han ikke læst i sin Faders Bibel. Hvad hjalp det — alt, hvad han læste og bad. Bedros maatte dog dø — deres Mad slap op, og Kræfterne svandt. Hans Fader, der havde været en Kristi Discipel, maatte flygte — maatte dø. Aswadzadur var en af Guds hellige, og han blev pint og myrdet.

— Det, Hagob ene begærede af Kristus, var Hjælp i Nøden og Befrielse fra Døden, og naar han ikke fik det — hvad hjalp saa Bogen ham?

En stærk Graad afbrød Hagobs mørke Tanker.

„Sarkis, min Dreng, mit Hjertes Søn," hviskede Nemsar, idet hun bøjede sig ned over Dregen og greb hans Hænder. — Hun glemte i det Øjeblik alt — Hunger, Tørst og Træthed. Hun følte kun, at en lille, iskold Haand trykkede hendes, mens en brændende Barnekind lagde sig ind til hendes Pande.

„Mit Hoved, det gør saa ondt, Mairik," hulkede Drengen. „Lad os gaa hjem, Mor — jeg vil ikke dø som Bedros."

Moderen satte sig ned paa Jorden og lagde sin lille Søns feberhede Hoved til Hvile i sit Skød.

Men Hagob satte sig paa en Sten og stirrede mørkt og haabløs ud i det fjerne.

Fra den skyfri Himmel sendte Solen sin glødende Brand ned paa de udmattede rejsende. Og Vejen foran dem var næppe at ligne ved en Vej. —

— Hvad betød mon det Ord, at Hjælpen skulde komme fra Bjergene? Var det Guds Ord? Gud synes at være stum for alle Klager og langt borte, mens den falske Profet havde Magt til at svinge sit blodige Sværd.

En Karavane nærmede sig den lille, trætte Skare. I en lang Række gik Kamelerne, bærende Kister og store, store kostbare Varesække. Foran trippede et Æsel med en tyk Herre paa Ryggen. Ved Siden af Kamelerne gik bevæbnede Folk i hvide Kjortler.

Mon Hjælpen skulde komme fra dem? Haabet flammede op — men blev beskæmmet. Man hilste blot paa Orientalernes høflige Vis.

„Din Dag være lykkelig!"

Saa droge de videre.

Nogle Kurder, der suste af Sted paa deres lette, pilsnare Heste, maalte kun Flygtningene et Øjeblik med rovbegærlige Blikke, saa galopperede de atter bort. — De søgte bedre Bytte end et magert Æsel og nogle tørre Brødkrummer.

„Hagob," hviskede Aram med et ængsteligt Blik hen paa Sarkis, „skal Sarkis dø? Skulle vi alle dø?"

„Ja, lille Aram, hvis Gud vil," svarede han, idet han strøg sin lille Yndlings krusede Haar.

„Vil Gud da, at vi skulle dø, Hagob? — Mairik ikke dø — og Aram ikke dø — Aram ikke ned i Jorden som Bedros — vel, Hagob?"

„Nej, lille Bror, nej," trøstede Hagob med et tungsindigt Smil, „bed Gud om, at vi maa leve, saa vi kunne naa Marasch."

„Gør Gud, hvad vi bede om, Hagob?" spurgte Drengen igen, idet han løftede sine store Øjne op til Broderen. Denne slog Øjnene ned. Den opblussende Frejdighed i Arams Blik stak i hans Sjæl. — Han troede ikke paa nogen Hjælp — — og dog — dog — havde Aswadzadur ikke fortalt ham vidunderlige Eksempler paa Hjælp, der var kommen fra hans stærke, trofaste Herre — og Mariam, — havde hun ikke ogsaa sagt det samme — vidnet om, at Kristus var en stærk Gud — en Forsoner og Forløser. — Ja, Hagob forstod det ikke, men det lyste alligevel i hans Sjæl — og Mariam bad for ham, havde hun sagt — maaske — — — han greb Arams Hænder og raabte:

„Bed, lille Aram, bed — den stærke Gud vil høre din Bøn."

„Hagob!" lød det pludseligt som et Angstraab fra Moderen, „Hagob, han dør — Sarkis, min Dreng, hør din Moder, din egen Mairik!"

Men Sarkis hørte intet mere. Han havde hældet sit Hoved op til Moders Bryst og var draget derhen, hvor ingen Smerte og Jammer er mere for dem, som lide for Kristi Skyld.

Ved Moderens Skrig var Hagob ilet til, men han kom for sent.

„Han er død," jamrede Nemsar, — „Bedros er død — Sarkis er død — almægtige Gud, skal jeg da miste alle mine Børn?"

I stum Forfærdelse stode de 3 Børn og saa paa deres døde Broder.

Ovenover dem kredsede Ravnene skrigende frem og tilbage. Ellers var alt stille. Nej — ikke alt. I det fjerne lød et svagt Bulder som at en Vogn og nu og da en Drivers Raab. — Men ingen agtede derpaa i denne Sorgens Stund.

(Fortsættes.)

Hvorledes Dobrie reddede Banken.

(Fortsat fra Side 3.)

De gik langsomt gennem Korridoren op i Banklokalet og igen ned i det store Kasselokale. Det laa der, mørkt og stille, ligesom da han forlod det. Lysene brændte vedblivende og Ilden flammede i Kaminen. Ikke en Lyd hørtes.

„Hvis De nu har taget fejl," bemærkede Politibetjenten.

„De have sikkert nok noget ondt i Sinde," sagde Dobrie.

De lyttede med tilbageholdt Aandedræt. Først kunde de ikke høre noget. Men pludselig faldt et Stykke Kalk ned fra Væggen i den anden Ende af Lokalet.

Det gav et Sæt i begge de to.

De stirrede paa den graa Mur. Var det kun Indbildning? Var der ikke noget, der rørte sig?

Lydløst sneg de sig hen til Væggen. Lidt efter lidt viste en lang Revne sig i den. De stirrede nervøst paa den, og efterhaanden som den udvidede sig, hørtes en knagende Lyd.

„Hold Dem parat!" hviskede Dobrie. „Her er en Dør, som ingen ved noget af. Staa stille. Saa snart de kommer ind, saa grib dem. Hvis der ikke er mere end to, saa klarer vi os nok, ellers maa vi forsøge paa at komme ud og give Signal."

Politibetjenten stod tæt trykket op mod Væggen bagved et Pengeskab. Pludselig bragede det højt, og en Mængde Murværk og Træ faldt ned. En Mands Stemme hørtes.

„Det gik jo let. Havde Dobrie været her, havde det været ude med os."

Han holdt pludselig op. Da han gled ind gennem Hullet, greb Politibetjentens Haand ham i Struben, en Knebel blev stukket ind i Munden paa ham og han blev stubbet ind bag et af de store Pengeskabe. Næste Minut var Dobrie atter fremme for at gribe sin Mand paa lignende Maade, men da han holdt Mandens Ansigt op mod Lyset, gav det et Sæt i ham og han slap Taget.

„Dig Bill! Er det muligt?"

„Ja, det er, og nu skal du faa det betalt. Tror du jeg har glemt disse fem Aar."

Han svingede en tung Jernstang og gav Dobrie et Slag over Issen, saa at denne faldt til Gulvet og tabte Bevidstheden.

Bill vendte sig om og lænede sig ind gennem Hullet i Væggen. Politibetjenten havde lige sneget sig ud gennem Døren uden at blive bemærket af Bill.

„Hør Joe! Hvor er du?"

Han saa sig om efter sin Kammerat men kunde ikke opdage ham.

„Den Kylling," mumlede han, „han har i Sinde at tage det bedste for egen Regning."

Han styrtede til Døren og raabte hæst efter Manden, som laa bag Pengeskabet.

Da han kom op ad Trappen, hørte han en skingrende Fløjten. Han standsede og lyttede. Derpaa vendte han sig om for at gaa tilbage og raabte saa igen.

„Men Grant — hvor i al Verden holder du til? Er der ikke noget der oppe?"

Han standsede igen. En kold Luftstrøm trængte ind et eller andet Sted fra. Han vendte sig tøvende om, men styrtede derpaa som en Vanvittig ned ad Trapperne, fulgt af en blaaklædt Person, som efterfulgtes af to andre. Det var en vild Jagt. Han naaede Aabningen i Muren i Banklokalet, fik Øje paa Grant, der laa bag Pengeskabet og standsede ude af sig selv af Forbavselse og Ærgrelse. I næste Øjeblik blev han grebet i Kraven af en Politibetjent, som satte de kolde Haandjern omkring hans Haandledder.

* * *

Dobrie vaagnede til Bevidsthed imellem de hvide Lagner i en Hospitalsseng og fandt sit Hoved indbundet og sine Tanker i en Forvirring, som trodsede alle hans Anstrengelser for at bringe dem i Orden igen. I et Par Dage saa han intet andet for sig end Jettes og Bills Ansigter; men tilsidst stod det ham dog klart, hvad der var sket. Da han endelig kom sig efter Slaget af Jernstangen, gik han først til sin Hustru og derpaa til Banken.

Jette var kun halvt rask, men udenfor al Fare.

Ikke uden Frygt styrede han sine Skridt mod Banken. Vilde han faa sin Afsked og staa brødløs med sin endnu syge Hustru? Da han endelig stod overfor Direktøren, blev han greben af Kuldegysninger.

„Naa, De forlod virkelig Banken den Nat, Dobrie, jeg mener naturligvis, inden De hentede Politiet," sagde Direktøren.

„Ja."

„Hvorfor?"

„Min Hustru laa for Døden, og jeg brød mig ikke mere om nogen Ting."

Direktøren skød Brillerne i Vejret for at se paa sin Nattevagt.

„Naa, det gjorde De ikke. Hvor længe har De været gift, Dobrie?"

„Fem Aar."

„Altsaa lige siden De kom til Banken. De har været her i fem Aar og ikke en eneste Gang forsømt Deres Pligt. Og nu har De forspildt det altsammen. De ved, at Banken ikke kan overse den Slags Forsømmelser."

Dobrie vendte sig bort.

„Ja, det ved jeg. Jeg er fortvivlet over det."

Direktøren rejste sig og gik hen til sit Skrivebord. Han saa lidt paa ham og smilede.

„Ja, Dobrie," sagde han endelig. „De kan jo nok forstaa, at Banken ikke kan beholde en Natvagt, som forlader sin Post. Vi har derfor besluttet, at De skal være Portner i Stedet for. Men De maa først have Deres Hustru rask. Naar De faar dobbelt saa meget i Løn, saa gaar det maaske lettere. Jeg kommer vel til at give Dem et lille Forskud. Her har De en Tipunds-Note."

Skælvende tog Dobrie Sedlen. Direktøren saa paa ham. Han havde dog ventet et Ord til Tak.

„Gud velsigne Dem, Herre," sagde Dobrie endelig, med noget uklar Røst. Der var Graad i Stemmen.

For ikke længe siden havde Dobrie foretaget en Parforcejagt fra Banken og hjem, men næppe var det gaaet hurtigere end nu. Overstadig lykkelig styrtede han hjem og omfavnede sin syge Hustru.

„Jette, nu maa du blive rask. Jeg har faaet fordoblet min Løn og kan blive hjemme om Natten — jeg er bleven Portner i Stedet for Natvagt.

Et storartet Tilbud!!!

„Kvinden og Hjemmet"

og „Vort Bibliothek", der nu er i sin 13de Aargang og udkommer med 40 store Sider i Omslag af 27,000 Eksemplarer hv r Maaned er det eneste Kvindeblad vort Sprog her i Landet. Dets Indhold er til Glæde, Opmuntring og Værdom for hele Familien, thi ved Siden af velvillig indsendt Bidrag har Bladets Redaktør, Mrs. Ida Hansen, sikret sig gode Medarbejdere. Subskriptionsprisen er 50 Cents r Aar ... for at forøge ... gør vi nu „Danskeren"s Læsere følgende udmærkede Tilbud;

For 25 Cts. i Frimærker, indsendt med dette Avertissement for 28. Fe r ar, vil vi levere eder „Kvinden og Hjemmet" og „Vort Bibliothek" et Aar og desuden „Kvinden og Hjemmet"s Naaleudstyr, bestaaende af 100 sorterede Synaale, 14 sorterede Stoppenaale og 1 Træknal.

Prøve-Nummer frit. Skriv straks til „Kvinden og Hjemmet", Cedar Rapids, Ia.

FRU OLSEN'S

TRADE MARK

VÆRDIFULDE SALVE.

Brugsanvisning. Smør lidt paa en in nedlap og læg paa saaret.

Sælges hos FRU OLSEN, 27 W. 20. st. Bayonne, N. J

PRIS 25c.

Fru Olsens Salve er udmerket for brandsaar, bylder, gamle saar, eczema, skjægsop, saare brystvorter og alle andre hudsygdomme.

Til enhver, som indsender 25 cents i Frimærker, vil vi sende Salven frit.

Quilt Mønstre.

Sofa- og Naalepude Mønstr. Enhver, som quilter, skulde have vor Bog med 400 Mønstre, indeholdende de smukkeste, underligste, mest afstikkende og sjældne Mønstre, fra gamle log cabin til Stjerne og puzzle Mønstre; usædvanlige og smukke, indbefattende 100 crazy stitches. Sendes portofrit for 10 Cents.

LADIES' ART. CO., 74 R., ST. LOUIS, MO.

SALZER'S RAPE gives Rich, green food at 25c a ton.

SPELTZ— What is it? Catalog tells.

BUY NORTHERN GROWN SEEDS

FARM SEEDS

Salzer's Seeds are Warranted to Produce.

Mahlon Luther E. Troy, Pa., astonished the world by growing 250 bu. Big 4 Oats; J. Breider, Mishicott, Wis., 173 bu. barley; and H. Lovejoy, Red Wing, Minn., 320 bu. Salzer corn per acre. If you doubt, write them. We wish to gain 200,000 new customers, hence will send on trial

$10 WORTH FOR 10c

10 pkgs of rare farm seeds. Salt Bush, Combina Corn, Speltz, producing 80 bu. food and 4 tons hay per acre—above oats and barley. Bromus Inermis—greatest grass on earth; Hog Pea, Rape, Billion $ Grass (12 tons hay per acre) Spring Wheat, &c., including our mammoth Seed Catalog all mailed for 10c. positively worth $10 to get a start.

Seed Potatoes $1.20 a bbl and up.

35 pkgs earliest vegetable seeds, $1.00

Please send this adv. with 10c. to Salzer.

S 24 Catalog alone, 5c. Send at once.

JOHN A. SALZER SEED CO. LA CROSSE, WIS.

The Fertile Egg

In a Victor Incubator always yields a vigorous chick. Simplest, most reliable, cheapest, first-class hatcher is the VICTOR INCUBATOR

Thousands in use; no complaint. Catalogue 6 cents.

GEO. ERTEL CO., Quincy, Ill.

Frit Til Lidende Kvinder.

Jeg sender frit til alle Kvinder der er syge af Underlivslidelser, 10 Dages Selvbehandling uden Lægehjælp. Medicinen er billig og tilforladelig for alle Slags Livmodersygdomme. Den har fuldtud kureret mig. Skriv paa Skandinavisk.

Mrs. H. D. Fretter, Detroit, Mich.

DON'T BE FOOLED!

Take the genuine, original ROCKY MOUNTAIN TEA

Made only by Madison Medicine Co., Madison, Wis. It keeps you well. Our trade mark cut on each package. Price, 35 cents. Never sold in bulk. Accept no substitute. Ask your druggist.

INCORPORATED 1888

FITS stoppet frit.

Varigt kureret ved Dr. Klines store Nerve-Restorer.

Ingen Fits efter 1 Dags Brug. Raad personlig eller pr. Post; Behandling og

$2 Prøve-Flaske frit

for Patienter, der betaler Expres ved Levering. Varig Kur, ikke blot midlertidig Lindring, for alle nervøse Uordener, Epilepsi, Krampe, St. Veits Dans, Afmagt, Svækkelse. Dr. R. H. Kline, Ld. 931, Arch St., PHILADELPHIA. Grundet 1871.

100,000

Flasker frit!

En sikker Kur for Rheumatisme, La Grippe, Neuralgia, Sciatica, Rygværk, Asthma, Katarrh, daarlig Fordøielse, Dyspepsia, Bronkit, Hjertesvaghed, Nervøsitet, Hovedpine, Lever- og Nyresygdomme og alle Blodsygdomme.

Et Middel, som De kan forsøge frit!

Saadanne Breve, som vi anfører nedenfor, er Bevis paa, at "5 Drops" er det bedste Middel, som nogensinde er frembragt. Det har kureret Tusinder af Mennesker, der har været opgivet af Doktorer som uhelbredelige og mange andre har været behandlet af Specialister som ikke kunde gjøre noget for dem.

Vi ønsker at enhver Person, som lider af nogen af de ovennævnte Sygdomme, vil give "5 Drops" en Prøve, og dette er Grunden for at vi gjør dette liberale Tilbud.

En Flaske af "5 Drops" skulde altid findes i ethvert Hjem! Den sparer baade Penge og Lidelser. Den vil spare Doktorregninger og forebygge Sygdomme. Ingen har Raad til at være den foruden.

Mrs. M L. Hilton, Board Camp, Ark., skriver: To Aar siden var jeg syg af La Grippe, og siden den Tid har jeg ikke været istand til at gjøre en Dags Arbeide. Jeg var saa syg, at jeg ikke engang kunde gjøre mit Husarbeide. Der var Smerter i min høire Side hele Tiden, og mit Hjerte var saa svagt og mit Aandedrag saa tungt, at det syntes, som om jeg ikke kunde leve. Den første Dosis af "5 Drops", som jeg tog, stansede Smerten, og jeg er nu vel. Min Søn var plaget af Asthma, han er ogsaa kureret ved Brugen af Deres Middel.

Ærede Herrer: Jeg ønsker at fortælle Dem, hvad "5 Drops" har gjort for min Hustru. Hun havde La Grippe som endte med inflamatorisk Rheumatisme. Jeg kaldte nogle af de bedste Doktorer, som kunde findes, men de kunde ikke gjøre hende noget godt. Jeg tog hende til Hot Springs og heller ikke dette gjorde hende nogen Nytte. Tilsidst kjøbte jeg "5 Drops" og dens Virkning var aldeles vidunderlig. En kort Tid efterat hun begyndte at bruge den, kunde hun aabne Haanden og arbeide med Fingrene, noget som hun ikke havde været istand til paa 5 Aar, og idag er hun en frisk rørig Kone paa 70 Aar. Samuel Pontius, Nortonville, Kansas.

Frit til alle. En Prøve-Flaske vil blive sendt aldeles frit til enhver Læser af denne Avis, som lider af de ovennævnte Sygdomme. Alt vi forlanger er, at den tages efter Brugsanvisningen. Kan noget Tilbud være mere liberalt end dette. Skriv idag.

Swanson's "5 Drops" sælges af os og vore Agenter. Hvis den ikke erholdes, hvor De er, bestil den direkte fra os. $1.00 for store Flasker (300 Doser). Expresomkostninger betalt af os. Agenter ønskes.

Forsøg "5 DROPS". Det feiler aldrig.

SWANSON RHEUMATIC CURE CO.

160--164 E. Lake Street, Chicago, Illinois.